

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fruglsang): Der er i og for sig ikke saa farlig meget at sige til det, der er fremført her, men jeg vil gerne sige til den højtærede Arbejds- og Socialminister og den sidste ærede Taler, at ogsaa vi i høj Grad kunde tænke os at faa Medhjælperloven taget op til Revision. Endelig kunde jeg ogsaa godt tænke mig at tilføje, at mit Forslag om, at ogsaa Landarbejdere faar Feriegodtgørelse efter 6 Dages sammenhængende Arbejde, ikke er noget, der er til Gavn for det, den ærede Taler kaldte vagabonderende Løsarbejdere. Naar man kender Kommunerne ude paa Landet, ved man, at der findes en Masse gifte Folk, der sidder omkring i de smaa Huse, som slaar lidt Sten, som arbejder lidt i Roerne, som gaar lidt med i Høsten, Folk, som i allerhøjeste Grad ikke vagabonderer, men som sjældent opnaar at faa 25 Dages sammenhængende Arbejde paa samme Plads og derfor afskæres fra at faa Feriegodtgørelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fruglsang): Jeg vil gerne foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Husassistentforholdet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2485; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 988).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Det foreliggende Forslag til Lov om Husassistentforholdet er forelagt af ærede Medlemmer fra Dansk Samling med det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen som Ordfører for Forslagsstillerne. Spørgsmaalet om Medhjælpernes Forhold, ikke mindst Husassistenternes, er et stort og vanskeligt Problem, som Administrationen flere Gange har forsøgt nærmere belyst gennem Nedsættelse af Udvalg. Jeg tænker her navnlig paa den af Statsministeriet i 1938 nedsatte Landarbejderkommission, der i 1942 afgav Betænkning om Ændring af Medhjælperloven,

og paa den af Arbejds- og Socialministeriet i sin Tid nedsatte Husassistentkommission, som afgav sin Betænkning i 1943.

En Forbedring af de gældende Lovbestemmelser om Medhjælpernes Forhold kan formentlig begrundes ud fra to forskellige Synspunkter. Man kan ud fra almindelige sociale Betragtninger ønske gennemført en bedre Beskyttelse af den teoretisk i dette Forhold svageste Part — det kan man dog næppe kalde Husassistenterne i Dag, jeg tror nok, at de, der har en Husassistent, er mere bange for at miste vedkommende, end Husassistenten er for at blive sagt op —, eller ogsaa kan man — og det gælder naturligvis navnlig i en Situation, hvor der paa det paagældende Omraade er Knaphed paa Arbejdskraft — ønske at normalisere visse Kontraktforhold for derigennem at opnaa en bedre Placering af Arbejdet i Forventning om fornyet Tilgang til Faget. Den sidste Betragtning har i det væsentlige ligget til Grund for den af Husassistentkommissionen afgivne Betænkning, men den præger i øvrigt ogsaa Landarbejderkommissionens Betænkning. Jeg er dog i denne Forbindelse nødt til at gøre opmærksom paa, at Husassistentkommissionens Betænkning foruden at indeholde Forslag til Ændringer i Medhjælperloven netop ud fra de Hovedsynspunkter, der laa til Grund for Kommissionens Behandling af Spørgsmaalet, pegede paa Nødvendigheden af en almindelig, mere omfattende Adgang til huslig Uddannelse for unge Kvinder end den, der fandtes dengang. Medens Kommissionen som nævnt stillede Forslag til Ændringer i Medhjælperloven — i Husassistentkommissionen var der praktisk talt Enighed, hvorimod der i Landarbejderkommissionen var et betydeligt Mindretal —, har ingen af de nævnte Kommissioner været inde paa Ønskeligheden af at udskille en eller flere af Medhjælpergrupperne fra Medhjælperloven. I den Henseende adskiller derfor det foreliggende Lovforslag sig fra de to Kommissionsforslag.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa det forelagte Forslags enkelte Bestemmelser. Jeg er tilbøjelig til at mene, at Husassistentproblemet ikke bør søges løst særskilt, men i Forbindelse med de Spørgsmaal, der er fælles for og som er rejst for alle Medhjælperne, hvad enten de har Plads som Husassistenter, Tjenestekarle eller paa anden Maade er beskæftiget i Stillinger, der falder ind under den nugældende Medhjælperlov. Man bør utvivlsomt overveje Muligheden af at udvide Rammerne for unge Kvinders Adgang til huslig Uddannelse; her foregaar jo paa frivilligt Grundlag en